

21.05.19
Bucuresti

Biroul permanent al Senatului
Bp 560 23.10.2018

CONSILIUL ECONOMIC SI SOCIAL
Inregistrat nr. 5474
Data 02.11.2018

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

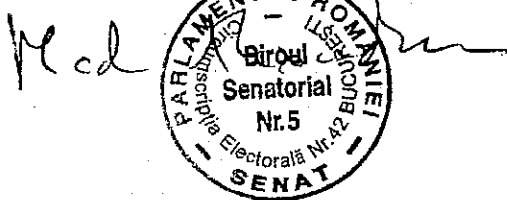
Către Biroul permanent al Senatului

În temeiul prevederilor art. 74 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 89 din Regulamentul Senatului, republicat, vă înaintăm spre dezbatere și adoptare propunerea legislativă – *Lege pentru facilitarea intervențiilor de protejare a patrimoniului cultural imobil, prin modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice și a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului.*

Solicit dezbaterea prezentei propuneri legislative în procedură de urgență având în vedere expunerea de motive care evidențiază riscul crescut al pierderii de obiective aparținând patrimoniului cultural național.

În numele inițiatorilor:

Vlad Alexandrescu - Senator USR

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
Inregistrat nr.	5474
Data	02.11.2018

EXPUNERE DE MOTIVE

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice și a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului

Prin Legea nr. 157/1997, România a ratificat Convenția pentru Protecția Patrimoniului Arhitectural al Europei, adoptată la Granada la 3 octombrie 1985. Potrivit art. 4 pct. 2 al Convenției, România s-a angajat „să evite ca bunurile protejate să fie deteriorate, degradate sau demolate”. „În această perspectivă”, continuă articolul, „fiecare parte se angajează să introducă în legislația sa, dacă nu există deja, dispoziții care să prevadă: (...) c) posibilitatea autorităților publice de a obliga pe proprietarul unui bun protejat să efectueze anumite lucrări sau de a i se substitui, în cazul în care acesta nu este în măsură să le facă”.

Potrivit datelor oficiale prezentate în proiectul Strategiei Sectoriale în Domeniul Culturii și Patrimoniului Național, din totalul de 15.520 de monumente istorice non-arheologice, nu mai puțin de 593 se află în stare de precolaps și colaps, în condițiile în care cea mai mare parte a monumentelor istorice sunt deținute în proprietate privată. În aceste condiții nu este de mirare numărul mare de știri din ultimii ani care prezintă prăbușirea, uneori cu punerea în pericol a vieții populației, a unor părți din clădiri istorice (v. Moara lui Assan, Hala Laminor sau Fabrica de bere Bragadiru/Rahova din București, bisericile din Roadeș și Rotbav și multe clădiri din centrele Brașovului, Bistriței, Clujului, Timișoarei și Bucureștiului).

Legislația românească, deși recunoaște principiul, nu are prevederi suficiente care să permită statului să se substituie proprietarului unui obiectiv de patrimoniu cultural imobil pentru a efectua anumite lucrări de conservare în vederea eliminării pericolului de dispariție a respectivului obiectiv, atunci când proprietarul nu dorește sau nu este în măsură să intervină.

Statul poate finanța restaurarea unui număr limitat de monumente, doar din anumite tipuri, prin diferite programe. Un exemplu în acest sens este programul prevăzut de H.G. 1430/2003 implementat de mai multe primării. Cu toate acestea, deși există legislație internă care permite un tip de intervenție a statului în locul proprietarului pentru intervenția asupra unei clădiri - a se vedea *Legea nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor* sau a *OG nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente* - tipul de intervenție pe monumente istorice propus prin prezenta propunere legislativă nu poate fi realizat în baza actualei legi a monumentelor istorice nr. 422/2001 și nici a actelor normative anterior menționate.

Dacă o autoritate publică intenționează să acționeze pentru protejarea patrimoniului cultural aflat în proprietate privată, în afara unor căi amiabile (care nu sunt mereu posibile), ar putea declanșa exproprierea pentru cauză de utilitate publică, însă există unele necorelări legislative (a se vedea, spre exemplu, dificultățile întâmpinate de Primăria Municipiului București la exproprierea Casei Miculescu din Sos. Kiseleff Nr. 35-37, expuse în adresa Ministerului Justiției nr.

69446/2011 legate de faptul ca Legea 422/2001 nu se referă la „interesul public” al unor „lucrări”, ca Legea 33/1994, ci al unor obiective asupra cărora se aplică un regim de protecție).

Comisia Națională a Monumentelor Istorice a înaintat un studiu Ministrului Culturii în data de 30 martie 2016 privind proiectarea seismică în cazul patrimoniului cultural imobil și a propus, drept corelare între legislația protecției patrimoniului cultural și cea a protecției la seism (idee aplicabilă la nivelul general al situațiilor de urgență), integrarea principiilor diferențierii intervențiilor pe bunurile culturale imobile de cele pe restul clădirilor existente atât în legislația majoră, cât și în cea subsecventă, în scopul prezervării valorilor culturale. Aceasta în condițiile în care, în baza prevederilor în vigoare, este încurajată intervenția structurală excesivă, în detrimentul păstrării elementelor valoroase cultural. Notăm că principiul există în *HG nr. 905/2016 pentru aprobarea tezelor prealabile ale proiectului Codului patrimoniului cultural*, dar și la nivel internațional în țări cu o activitate seismică intensă (a se vedea de ex. Codul bunurilor culturale și al peisajului, Decret legislativ nr. 42/ 22.01.2004, Italia).

Din toate aceste motive, rezultă necesitatea modificării legii monumentelor.

Între diferitele tipuri de patrimoniu cultural imobil, zonele de protecție ale monumentelor istorice și zonele construite protejate au reglementări specifice, atât prin legislația protejării monumentelor istorice, cât și prin cea de urbanism. Este nevoie să fie aduse câteva clarificări privind corelarea celor două legislații, pentru a permite administrației publice să intervină în reabilitarea unor zone valoroase cultural ale așezărilor umane.

Reglementări din diferite state ale Uniunii Europene privind intervenția statului pentru realizarea lucrărilor de întreținere și conservare a clădirilor monumente istorice

1. Franța

Reglementările sunt cuprinse în Codul patrimoniului francez.

Autoritatea administrativă competentă poate efectua, pe cheltuiala statului, cu ajutorul părților interesate, lucrările de reparație și întreținere considerate esențiale pentru conservarea monumentelor clasificate drept monumente istorice, care nu aparțin statului.

Atunci când conservarea unui imobil clasat ca monument istoric este compromisă în mod grav de nerealizarea lucrărilor de reparație sau întreținere, autoritatea administrativă poate, după obținerea avizului Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, să notifice proprietarul să efectueze lucrările menționate, indicând timpul în care acestea trebuie realizate și partea din cheltuieli suportată de stat, care nu poate fi mai mică de 50%.

Prin intermediul unei comunicări formale vor fi specificați termenii de plată a fondurilor ce provin de la stat. Proprietarul poate contesta, argumentat, termenii de plată în instanța de contencios administrativ. Acest apel va avea caracter suspensiv.

În cazul în care proprietarul nu respectă notificarea formală sau decizia instanței administrativ, autoritatea administrativă poate să efectueze lucrările fie din oficiu, fie prin procedura de expropriere a imobilului în numele statului.

Dacă lucrarea este efectuată din oficiu, proprietarul poate solicita statului să inițieze procedura de expropriere. Statul își face cunoscută decizia cu privire la această cerere în termen de cel mult șase luni, dar nu va suspenda executarea lucrării. În cazul în care autoritatea administrativă a decis să continue exproprierea în numele statului, o autoritate locală sau o instituție publică poate decide să se subordoneze acesteia, cu aprobarea autorității respective.

În cazul executării lucrărilor din oficiu, proprietarul este obligat să restituie statului jumătate din costul lucrărilor executate de acesta.

2. Germania

Fiecare land are o legislație autonomă dedicată protejării și conservării monumentelor istorice. Conform Legii bavareze pentru protecția și conservarea monumentelor, proprietarii au obligația de a întreține, repara și proteja clădirile monument care le aparțin; dacă proprietarii nu pot lua măsurile necesare pentru conservarea monumentelor, ei sunt obligați să permită efectuarea de lucrări de conservare de către Autoritatea de Protecție a Monumentelor competentă. În cazul unei urgențe, Autoritățile de Protecție a Monumentelor și Oficiul de Stat pentru Conservare sunt împuternicite să intervină asupra monumentelor fără acordul proprietarilor. Orice modificare adusă monumentelor trebuie să aibă avizul Autorității Locale de Protecție a Monumentelor, care se consultă cu Oficiul de Stat pentru Conservare înainte de a decide acordarea avizului.

În ceea ce privește finanțarea măsurilor de conservare, proprietarii trebuie să fie cei care suportă costurile. Guvernele de land și locale pot să contribuie la acoperirea acestor costuri, luând în considerare importanța și urgența fiecărui caz, precum și situația financiară a proprietarului. Dacă monumentul este în pericol, el poate fi expropriat; cu toate acestea, persoana în cauză beneficiază de o compensație monetară prin Fondul de compensare stabilit de guvernul landului.

3. Italia

Dispozițiile sunt cuprinse în Codul Patrimoniului Cultural și Peisagistic. Codul stabilește o procedură pentru realizarea renovărilor, modificărilor sau a altor forme de intervenție asupra proprietăților culturale protejate, inclusiv evaluări ale impactului asupra mediului. Statul și entitățile administrației publice locale și regionale sunt obligate să adopte măsuri pentru protecția și conservarea bunurilor culturale din întreaga țară. Proprietarii privați de bunuri culturale protejate legal pot fi obligați să efectueze lucrări de conservare a acestor bunuri.

4. Marea Britanie

Departamentul pentru Cultură, Media și Sport este cea mai înaltă autoritate națională pentru conservare arhitecturală. Departamentul este controlat și administrat de Secretarul de Stat pentru cultură, media și sport.

În cazul în care Secretarul de Stat constată că o clădire listată nu este îngrijită corespunzător, el este împuternicit să emită sau să aprobe un „ordin obligatoriu de cumpărare” a clădirii, iar dacă proprietarul se opune ordinului, Secretarul se poate adresa instanței. Autoritățile locale de planificare sau Secretarul de Stat pot lua măsuri privind administrarea, custodia sau utilizarea unei clădiri astfel dobândite. O autoritate locală poate contribui la cheltuielile necesare pentru repararea și întreținerea clădirilor listate, sau a clădirilor valoroase care nu sunt listate, prin acordarea de subvenții sau împrumuturi fără dobândă.

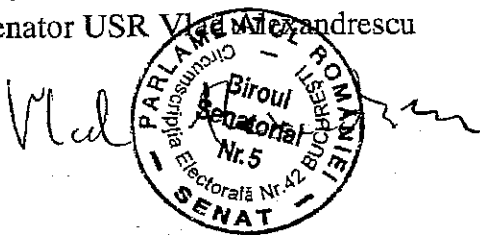
5. Spania

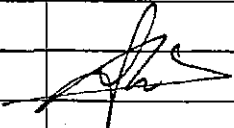
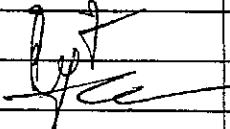

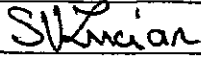
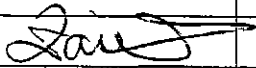
Proprietățile patrimoniului spaniol sunt conservate, întreținute și păstrate de proprietarii lor sau de persoanele care dețin drepturi reale asupra lor. Utilizarea bunurilor declarate de interes cultural este supusă obligației de conservare. Orice schimbare de utilizare trebuie să fie autorizată de instituțiile abilitate. În cazul neîndeplinirii de către proprietar a obligației de întreținere, autoritățile publice pot, după notificarea formală, să dispună măsurile necesare și, dacă e cazul, să acorde un ajutor recuperabil al cărui quantum va fi înscris în registrul de proprietate. Autoritățile publice pot, de asemenea, să efectueze lucrările necesare în mod direct, în cazul în care este justificată urgentarea conservării proprietății.

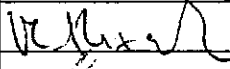
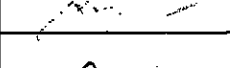
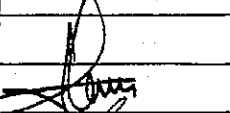

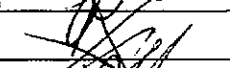

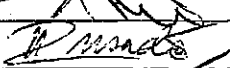
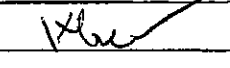
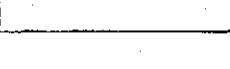
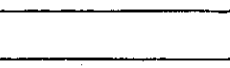
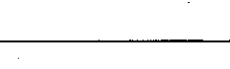
Nerespectarea de către proprietari a obligațiilor de întreținere, distrugerea, deteriorarea sau utilizarea necorespunzătoare a acestora constituie motive pentru exproprierea bunurilor culturale declarate de interes cultural de către autoritatea competentă.

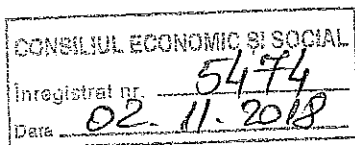
Inițiator

Senator USR Vlad Alexandrescu

NR.	DEPUTAT	SEMNĂTURĂ	PARTID
1.	BARNA ILIE-DAN		USR
2.	BENGA TUDOR-VLAD		USR
3.	BOTEZ MIHAI-CĂTĂLIN		USR
4.	BULAI IULIAN		USR
5.	CHICHIRĂU COSETTE-PAULA		USR
6.	COSMA LAVINIA-CORINA		USR
7.	DAN NICUȘOR-DANIEL		Afiliat USR
8.	DEHELEAN SILVIU		USR
9.	DRULĂ CĂTĂLIN		USR
10.	DURUȘ VLAD-EMANUEL		USR
11.	GHINEA CRISTIAN		USR
12.	ION STELIAN-CRISTIAN		USR
13.	IURIȘNIȚI CRISTINA-IONELA		USR
14.	LUPESCU DUMITRU		USR
15.	MOȘTEANU LIVIU-IONUȚ		USR
16.	NĂSUI CLAUDIU-IULIUS-GAVRIL		USR
17.	POP RAREȘ-TUDOR		USR
18.	POPESCU NICOLAE-DANIEL		USR
19.	PRISNEL ADRIAN-CLAUDIU		USR
20.	PRUNĂ CRISTINA-MĂDĂLINA		USR
21.	RĂDULESCU DAN-RĂZVAN		USR
22.	RODEANU BOGDAN-IONEL		USR
23.	SEIDLER CRISTIAN-GABRIEL		USR
24.	STANCIU-VIZITEU LUCIAN-DANIEL		USR
25.	UNGUREANU EMANUEL-DUMITRU		USR
26.	VLAD SERGIU-COSMIN		USR
27.	ZAINEA CORNEL		USR
28.	BÎZGAN-GAYRAL OANA-MIOARA		Neafiliat
29.	DOBROVIE MATEI ADRIAN		Neafiliat
30.	DOHOTARU ADRIAN-OCTAVIAN		Neafiliat

NR.	SENATOR	SEMNAȚURĂ	PARTID
1.	ALEXANDRESCU VLAD-TUDOR		USR
2.	COLIBAN ALLEN		USR
3.	DINICĂ SILVIA-MONICA		USR
4.	DINU NICOLETA-RAMONA		USR
5.	DIRCĂ GEORGE-EDWARD		USR
6.	FĂLCOI NICU		USR
7.	GHICA CRISTIAN		USR
8.	GOȚIU REMUS-MIHAI		USR
9.	LUNGU DAN		USR
10.	MARUSSI GEORGE-NICOLAE		USR
11.	MIHAIL RADU-MIHAI		USR
12.	PRESADĂ FLORINA-RALUCA		USR
13.	WIENER ADRIAN		USR
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			
24.			
25.			
26.			
27.			
28.			
29.			
30.			

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice și a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 938 din 20 noiembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.3 - Conform prezentei legi se stabilesc următoarele categorii de monumente istorice, bunuri imobile situate supraterran, subteran și subacvatic:

a) monument - construcție sau parte de construcție, împreună cu instalațiile, componentele artistice, elementele de mobilare interioară sau exterioară care fac parte integrantă din acestea, precum și lucrări artistice comemorative, funerare, de for public, împreună cu terenul aferent și **amenajările peisagistice**, delimitat topografic **după caz**, care constituie mărturii cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, **urbanistic**, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific, tehnic, **memorial sau al peisajului cultural**.

b) ansamblu - grup coerent din punct de vedere cultural, istoric, arhitectural, urbanistic ori muzeistic de construcții urbane sau rurale care împreună cu terenul aferent și **amenajările peisagistice** formează o unitate delimitată topografic **după caz**, ce constituie o mărturie cultural-istorică semnificativă din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific, tehnic, **memorial sau al peisajului cultural**.

c) sit – **suprafață de teren** delimitată topografic **după caz**, cuprinzând acele creații umane în cadru natural care sunt mărturii cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific, tehnic, memorial sau al peisajului cultural.”

2. Alineatul (4) al articolului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Monumentele istorice aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat pot fi înstrăinate numai în condițiile exercitării dreptului de preempțiune ale statului român, prin Ministerul Culturii și Identității Naționale, pentru monumentele istorice clasate în grupa A, sau prin serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Identității Naționale, pentru monumentele istorice clasate în grupa B, ori al unităților administrativ-teritoriale, după caz, potrivit prezentei legi, sub sancțiunea nulității absolute a vânzării; **acțiunile în anulare pot fi introduse de orice persoană fizică și orice entitate publică sau privată, fiind scutite de la plata taxelor judiciare de timbru, și se judecă de îndată de către instanța competentă.**”

3. După alineatul (9) al articolului 4 se introduc trei noi alineate, alin. (9¹)-(9³), cu următorul cuprins:

„(9¹) - Prevederile prezentului articol referitoare la exercitarea dreptului de preempțiune la vânzarea monumentelor istorice aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat sunt aplicabile și în cazurile urmării imobiliare silite, al insolvenței și al falimentului. Executorul judecătoresc îndeplinește formalitățile prevăzute de prezentul articol ca obligații ale proprietarului.

(9²) - Tranzacțiile efectuate în vederea transferului de proprietate, urmare a exercitării de oricare din preemtorii mai sus menționați a dreptului de preempțiune la vânzarea monumentelor istorice cărora li se aplică regimul proprietății private, nu se supun procedurilor existente în domeniul achizițiilor publice.

(9³) - În condițiile prevăzute de prezenta lege, dreptul de preempțiune al statului la vânzarea monumentelor istorice cărora li se aplică regimul proprietății private se înscrie în categoria drepturilor reale.”

4. După alineatul (2) al articolului 6 se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru salvarea, protejarea și punerea în valoare a unui monument istoric, în cazul în care acesta nu are proprietar cunoscut, un reprezentant al Ministerului Culturii și Identității Naționale sau al serviciului public deconcentrat al acestuia și unul al autorității administrației publice locale din unitatea administrativ-teritorială pe al cărei teritoriu este situat monumentul istoric constată necesitatea executării lucrărilor de intervenție. Urmare a actului / notei de constatare, în termen de maximum 30 de zile, autoritatea publică locală se adresează tribunalului în a cărui rază teritorială este situat imobilul propus pentru expropriere, cerând exproprierea pentru cauză de utilitate publică, potrivit prevederilor Legii nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată iar hotărârea instanței va ține loc de titlu de proprietate asupra imobilului.

Monumentul istoric respectiv intră în proprietate publică, în condițiile legii. Acțiunea este scutită de la plata taxelor judiciare de timbru.

(4) Pentru salvarea, protejarea și punerea în valoare a unui monument istoric, în cazul în care se cunoaște proprietarul acestuia, un reprezentant al Ministerului Culturii și Identității Naționale sau al serviciului public deconcentrat al acestuia și unul al autorității administrației publice locale din unitatea administrativă pe al cărei teritoriu este situat monumentul istoric constată în comun necesitatea lucrărilor de intervenție. Urmare actului sau notei de constatare, proprietarul poate opta pentru inițierea procedurii de expropriere potrivit prevederilor Legii nr. 33/1994, republicată, cu avizul prealabil, obligatoriu, al Ministerului Culturii și Identității Naționale. Monumentul istoric respectiv intră în proprietate publică, în condițiile legii. Acțiunea este scutită de la plata taxelor judiciare de timbru.”

5. După alineatul (3) al articolului 7 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În fața instanțelor de judecată Ministerul Culturii și Identității Naționale, serviciile sale publice deconcentrate și autoritățile publice locale au calitate procesuală activă pentru toate acțiunile pe care le inițiază în interesul protejării monumentelor istorice și sunt exceptate de la plata taxelor judiciare de timbru.”

6. După alineatul (3) al articolului 8 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Lucrările destinate să asigure conservarea, protejarea și punerea în valoare efectuate la monumentele istorice, în zonele lor de protecție, în zonele protejate și la alte imobile aparținând patrimoniului cultural imobil stabilite în baza prevederilor legislației în vigoare pot fi declarate de interes public național sau local, după caz, prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Culturii și Identității Naționale, respectiv prin hotărâre a consiliilor locale, județene sau a Consiliului General al Municipiului București, cu avizul Ministerului Culturii și Identității Naționale.”

7. Alineatul (2) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Delimitarea și instituirea zonei de protecție se propune, se fundamentează și se aprobă în procedura de clasare, schimbare de grupă valorică, trecere într-o altă categorie sau inventariere a subcomponentelor bunului imobil monument istoric astfel cum sunt acestea prevăzute la art. 12-21 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată.”

8. După articolul 11 se introduc șapte noi articole, art. 11¹ - 11⁷, cu următorul cuprins:

„Art. 11¹

(1) Atunci când starea de conservare a unui monument istoric sau a unei părți a unui monument care nu aparține statului este amenințată, din lipsa executării unor lucrări de întreținere, consolidare sau reparație, Ministerul Culturii și Identității Naționale poate, cu avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice în cazul monumentelor istorice de grupa A sau cu avizul Comisiei Zonale a Monumentelor Istorice în raza căreia se află monumentul, în cazul monumentelor istorice de grupa B, să ceară proprietarului, printr-o notificare formală, să realizeze lucrările respective.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), Ministerul Culturii și Identității Naționale are obligația de a dispune un raport de constatare la cererea proprietarului, din oficiu, precum și la sesizarea unor organizații interesate a necesității lucrărilor, în care să se precizeze elementele generale ale intervenției / elementele intervenției la nivel general și de a solicita avizele prevăzute la alin. (1).

(3) Proprietarii, titularii dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra imobilelor prevăzute la alin. (1) au obligația de a permite accesul împuterniciților Ministerului Culturii și Identității Naționale în vederea realizării constatărilor prevăzute la alin. (2). În caz de refuz, accesul în clădirile prevăzute la alin. (1) se va face cu autorizarea prealabilă a instanței judecătorești, pe cale de ordonanță președințială dată cu citarea părților, potrivit Codului de procedură civilă.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (1) va indica:

- a) termenul de depunere spre autorizare a proiectului tehnic;
- b) perioada în care, de la data obținerii autorizației de construire, lucrările trebuie finalizate, perioadă care nu poate fi mai mare de trei ani de la data obținerii autorizației de construire;
- c) obligația ca, în cazul monumentelor istorice la care se întreprind intervenții în primă urgență, potrivit art. 7 alin. (16) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, lucrările să fi executate imediat după emiterea raportului de constatare;
- d) cota de contribuție la cheltuieli care va fi suportată de stat, care nu poate fi mai mică de 50%;
- e) modalitățile de plată a contribuției statului.

(5) Sumele aferente contribuției statului provin din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale sau din bugetul autorității publice locale în a cărei rază teritorială se află imobilul.

(6) Notificarea va fi comunicată proprietarului în termen de cel mult 30 de zile de la data întocmirii sale.

(7) În termen de cel mult 60 de zile de la primirea notificării, proprietarul transmite Ministerului Culturii și Identității Naționale acordul său scris cu privire la măsurile dispuse prin notificare.

(8) Dacă proprietarul contestă măsurile dispuse prin notificare, acesta se poate adresa instanței judecătorești în condițiile și în termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Instanța poate dispune suspendarea actului până la soluționarea definitivă a litigiului. Instanța poate, după efectuarea unei expertize, dacă este necesară, să dispună executarea integrală sau parțială a lucrărilor dispuse prin notificare.

Art. 11²

Lucrările de intervenție prevăzute la art. 11¹ se stabilesc prin proiectul tehnic elaborat de un colectiv tehnic de specialitate coordonat de un arhitect cu drept de semnătură înscris în Registrul specialiștilor, experților și verifcătorilor tehnici atestați de către Ministerul Culturii și Identității Naționale.

Art. 11³

(1) Prin derogare de la prevederile art. 6, alin. (2) și ale art. 7, alin. (1) din Legea nr. 50/1991, certificatul de urbanism și autorizația de construire se eliberează, în regim de urgență, în cel mult 15 zile de la data înregistrării cererii și sunt scutite de taxă.

(2) Pentru lucrările de intervenție prevăzute la art. 11¹, prin derogare de la prevederile art. 43 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, proprietarii notificați beneficiază de scutirea de la virarea cotei din valoarea autorizată, din cheltuielile cu lucrările de intervenție.

(3) Proprietarul va înștiința primăria, inspectoratul județean în construcții precum și serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii și Identității Naționale din raza proprietății sale privind începerea executării lucrărilor de intervenție, respectiv privind recepția la terminarea acestora, în condițiile legislației în vigoare privind executarea lucrărilor de construcții.

(4) La recepția la terminarea lucrărilor prevăzute la art. 11¹ participă un reprezentant al serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii și Identității Naționale în raza căruia s-au realizat lucrările de intervenție.

(5) Lucrările de intervenție prevăzute la art. art. 11¹ sunt investiții de interes public național sau local, declarate prin ordin al Ministrului Culturii și Identității Naționale, respectiv prin hotărâri ale consiliilor locale, ale consiliilor județene sau prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, cu avizul Ministerului Culturii și Identității Naționale.”

Art. 11⁴

(1) Prin excepție de la prevederile art. 11¹, alin. (4), lit. b), Ministerul Culturii și Identității Naționale precum și autoritățile administrației publice locale pot asigura, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație, preluarea integrală a cheltuielilor aferente lucrărilor de intervenție corespunzătoare cotei proprietarului de locuință clasată drept monument istoric aflat în imposibilitate de a asigura sumele ce îi revin, la cererea acestuia, ca măsură de protecție socială, dacă proprietarul face dovada că realizează venituri medii nete lunare pe membru de familie sub câștigul salarial mediu net lunar pe economie.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 11¹, alin. (4), lit. b), pentru clădirile amplasate în zone protejate și în zone de protecție a monumentelor istorice înscrise în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO, definite potrivit legii, precum și a celor protejate conform Legii 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate, cu modificările ulterioare, autoritățile administrației publice centrale cu atribuții în domeniul dezvoltării regionale și a turismului, prin programe specifice aprobate în condițiile legii, pot asigura de la bugetul de stat prin bugetul propriu, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație, preluarea integrală a cheltuielilor aferente lucrărilor de intervenție care se execută la aceste clădiri.

Art. 11⁵

(1) Prin excepție de la prevederile art. 11¹, alin. (4), lit. d), autoritățile administrației publice locale pot acoperi, la cererea de finanțare depusă de către proprietar, în baza hotărârii autorităților deliberative și în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație, cheltuielile aferente executării lucrărilor de intervenție corespunzătoare contribuției ce revine proprietarului, prevăzute la art. 11¹, alin. (4), lit.d).

(2) În conformitate cu legislația în vigoare privind finanțele publice locale, autoritățile administrației publice locale stabilesc, în cadrul programelor multianuale, necesarul de alocații de la bugetul local pentru finanțarea cheltuielilor prevăzute la alin. (1).”

Art. 11⁶

(1) Asociațiile de proprietari – persoane juridice fără scop patrimonial - și proprietarii persoane fizice sau juridice au dreptul de a beneficia de credite bancare acordate de instituții de credit, cu garanție guvernamentală și dobândă subvenționată, precum și de credite cu dobândă subvenționată sau nulă acordate de Institutul Național al Patrimoniului, din fondul Timbrul Monumentelor Istorice, conform legii, denumite în continuare finanțatori, pentru finanțarea cotei de contribuție de cheltuieli ce le revine în temeiul art. 11¹, alin. (4) pentru realizarea lucrărilor de intervenție prevăzute la art. 11¹, alin. (1) la clădirile de locuit clasate drept monumente istorice deținute de acestea/aceștia.

(2) Condițiile de eligibilitate ale beneficiarilor de credite, ale finanțatorilor și ale operatorilor economici cu activitate în construcții, condițiile generale de acordare a creditelor, a garanțiilor guvernamentale, perioada de rambursare a creditelor, precum și regulile de gestionare a subvențiilor și a garanțiilor se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, elaborate de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Executarea lucrărilor de intervenție prevăzute la alin. (1) se finanțează astfel:

a) din sursele proprii ale beneficiarilor de credite, reprezentând minim 10% din valoarea de execuție a lucrărilor de intervenție;

b) din credite bancare în lei, cu garanție guvernamentală și dobândă subvenționată, contractate de beneficiarii de credite și garantate în cotă de 100% de Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii – S.A. –I.F.N.

c) din credite acordate de Institutul Național al Patrimoniului, din fondul Timbrul Monumentelor Istorice, conform legii;

(4) Prin derogare de la prevederile art. 4, alin. (1), lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să mandateze Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru întreprinderile Mici și Mijlocii – S.A. –I.F.N în vederea emiterii de garanții în numele și în contul statului în favoarea finanțatorilor care acordă credite beneficiarilor de credite.

(5) Dobânda aferentă creditelor bancare cu garanție guvernamentală acordate beneficiarilor de credite se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație.

(6) Între Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și finanțatorii care acordă credite bancare beneficiarilor de credite în condițiile prezentei legi se încheie convenții, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților în finanțarea dobânzii subvenționate aferente sumelor utilizate din creditele acordate, în limita plafonului anual aprobat cu această destinație în bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.”

Art. 11⁷

(1) În situația în care, după primirea notificării formale prevăzute la art. 11¹ alin (1), proprietarul nu îi dă curs ori dacă acesta nu respectă hotărârea judecătorească pronunțată în cazul prevăzut la art. 11¹, alin. (8), prin refuzul de a executa lucrările notificate, prin neînceperea lucrărilor notificate în termenul notificat sau prin începerea, dar nefinalizarea lucrărilor de intervenție în condițiile și la termenele notificate, Ministerul Culturii și Identității Naționale sau autoritățile deliberative ale județelor, municipiilor, orașelor și comunelor pot iniția și aplica, în numele statului, numai cu avizul Ministerului Culturii și Identității Naționale, pentru salvarea, protejarea și punerea în valoare a monumentului istoric, procedurile de expropriere pentru cauză de utilitate publică, potrivit Legii 33/1994, republicată urmând să întreprindă lucrările necesare pe cheltuială proprie.

(2) Proprietarul clădirii poate solicita Ministerului Culturii și Identității Naționale sau autorităților publice locale, în termen de o lună de la primirea notificării formale prevăzute la art. 11¹ alin (1), să inițieze procedura de expropriere a clădirii. Cererea proprietarului va include o propunere a despăgubirii solicitate în caz de expropriere a imobilului. Ministerul Culturii și Identității Naționale adoptă și comunică decizia cu privire la această cerere, care nu suspendă executarea lucrărilor, în termen de maximum șase luni și după parcurgerea unei proceduri stabilite prin normele metodologice de aplicare ale prezentei legi.

(3) În cazul în care Ministerul Culturii și Identității Naționale a decis să continue exproprierea în numele Guvernului, o autoritate a administrației publice locale sau o instituție publică poate hotărî să se substituie Guvernului în calitate de beneficiar, cu aprobarea Guvernului.”

9. După articolul 23 se introduce un nou articol, art. 23¹, cu următorul cuprins:

„Art. 23¹ - Prin derogare de la cerințele fundamentale de calitate în construcții prevăzute de art. 5 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, intervențiile asupra monumentelor istorice, în zonele lor de protecție, în zonele protejate și asupra altor imobile aparținând patrimoniului cultural imobil stabilite în baza prevederilor legislației în vigoare vor viza în principal siguranța vieții și păstrarea integrității materiale a bunurilor imobile, cât și protecția și transmiterea valorii culturale a acestora. Intervențiile ample vor putea fi amânate pentru a beneficia de viitoare progrese ale cunoașterii și tehnologice care să permită intervenții mai puțin invazive.”

Art. II. Hotărârea Guvernului prevăzută la art. 11⁶ alin. (2) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare se va aproba în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. După articolul 59 se introduce un nou articol, art. 59¹ cu următorul cuprins:

„Art. 59¹ - Delimitarea și instituirea zonei de protecție a monumentelor istorice clasate anterior intrării în vigoare a prezentei legi se realizează pe baza studiilor de specialitate istorico-arhitecturale sau arheologice întocmite în condițiile legii, de specialiști sau experți atestați de Ministerul Culturii și Identității Naționale, prin documentații de urbanism și regulamentele aferente acestora, avizate și aprobate potrivit prevederilor legale în vigoare, și capătă valoare normativă prin ordin al Ministrului Culturii și Identității Naționale.”

Art. IV. - După alineatul (1) al articolului 65 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 373 din 10 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În situația suspendării/anulării aplicării planului urbanistic general prin hotărâre judecătorească, pot fi autorizate fără elaborarea unui plan urbanistic zonal, cu respectarea Regulamentului general de urbanism, lucrări de intervenții în primă urgență, lucrări de consolidare, restaurare, conservare, de reparare a construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor peisagistice atunci când respectivelor construcții, instalații și amenajări peisagistice li se aplică regimul juridic al monumentelor istorice, se află în zone de protecție a monumentelor istorice sau în zone protejate, sau au un alt regim de protecție al patrimoniului cultural instituit în baza prevederilor legislației în vigoare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Nicolae-Liviu DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

**Călin-Constantin-Anton
POPESCU-TĂRICEANU**

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This not only helps in tracking expenses but also ensures compliance with tax regulations.

In the second section, the author outlines the process of reconciling bank statements with the company's ledger. This involves comparing the bank's record of deposits and withdrawals against the internal accounting records to identify any discrepancies.

The third section covers the preparation of financial statements, including the balance sheet, income statement, and cash flow statement. It provides a step-by-step guide on how to calculate each component and how they relate to each other.

Finally, the document concludes with a summary of key points and a reminder to review all records regularly to ensure the accuracy and integrity of the financial data.